

Особена активност прояви Вътрешната организация през 1910, 1911, и 1912 г. въ Скопския и Солунския санджаци, гдѣто дѣйствуваше енергичниятъ, рѣшителенъ войвода и членъ на Централния комитетъ Тодоръ Александровъ, който бѣ си подбранъ способни и самоотвержени помощници, каквито бѣха Владо Сланковъ, Велешки войвода, Кръсто Лазаровъ, Кумановски войвода и др. По важниятъ атентати, които бѣха извѣршени презъ поменатото врѣме, сѫ:

При гаритѣ Аджерлеръ (Кумановско), Куманово, Бояново и Мировци (Прѣшовско).

Разрушаването на мюдюрлика въ с. Конаре, Скопска кааза.

Атентатитѣ при гаритѣ Зелениково, Скопско, и Килиндиръ, Кукушко

Атентатитѣ противъ жандармерийския постъ при Велесъ.

Атентатитѣ по желѣзопътната линия Солунъ—Цариградъ срѣщу товарния влакъ при прѣминаването му на 20 ноември 1911 г. недалечъ отъ Деде-Агачъ.

Атентатитѣ въ Радовишъ и въ Битоля близо при Банкъ де Салоникъ.

Атентатитѣ при Дойранъ срѣщу тренътъ по линията Солунъ—Цариградъ.

Разрушаването на влагалището при Велешката гара.

Атентатитѣ въ турските околийски управления въ Кичево и Крушово.

Атентатитѣ въ градовете Кавадарци, Охридъ и Прилепъ.

Атентатитѣ въ Солунъ, гдѣто избухнаха динамитни бомби въ австраийската попса, трамвайното депо.

Атентатитѣ въ Дойранъ, гдѣто отъ експлозията бѣха убити 13 души турци, тежко ранени 17 души турци, леко ранени 25 турци и 4 българи. Ала най-голѣмъ ефектъ направиха атентатитѣ въ Щипъ и Kochani.

На 4 декември 1911 г., пазаренъ денъ въ Щипъ, избухна една динамитна бомба въ кантарджийницата близо до джамията. Ефектътъ є билъ тѣй сиденъ, че всички, намиращи се на пазаря, почнали да бѣгатъ. Въ туй врѣме една тѣлпа мюсюлмани нападатъ на българитѣ и извѣршватъ формено клане; убити сѫ 20 души българи и ранени около 300 души. Въ този погромъ сѫ замѣсени полицейски агенти, жандари и войници. Този атентатъ направи силно впечатление въ